

Martina Čemešová – Malovcová, Dr.Ing.
Bank of England

Rozmýšľam nad Vašou prosbou, vlastne domácou úlohou odkedy som si ju poznačila na požiarne smernice, čo sa mi zdalo vhodnejšie než novinový papier. Narýchlo som sa vyplazila z mítingu a v kuchynke nebolo nič iné... Pýtam sa manžela – spolužiaka Rada : ty si doktor, musíš vedieť, čo sme sa na priemyslovke učili ! - a on že kto si to ma pamätať, veď to bolo pred štvrt' storočím!
Tak takto to s nami je.

Moje spomienky na priemyslovku

Neviem... Okrem malej násobilky dnes neverím jedinej veci, čo ma za mlada naučili. Cely svet sa otočil hore nohami, zmenilo sa tisícročie. Viete, čo sú moje najjasnejšie spomienky?

Na mojich profesorov, na to aké boli niektorí osobnosti, kladne aj záporne a ako ma veľmi ovplyvnili v mojom ďalšom živote. Niektoré výroky si dodnes pamätám a mnohokrát si na ne spomeniem. Na to, ako nám profesori chceli dať to najlepšie, na čo si spomenuli, vybavíť nás do života, pritom aj tak s nami zamával, viac, než mohol vtedy ktokoľvek tušiť.

S revolúciou sme sa snád' všetci rozleteli ďalej, než by sme sa bez nej. Možno by bola Tesla...ktovie.

Ale niektoré ľudské zákony platia stále, bez rozdielu tisícročia. Vidím pred sebou našich pedagógov ako osobnosti a napadá ma námet na knihu. Asi som komercializovaná. Doba nás pomlela a toto zostalo.

Na stretávkach so spolužiakmi si všimam, že sme sa snád' ani nemohli viac vzdialiť svojim profesiám. Boli sme predrevolučná generácia, aj o tom by sa dala napísať kniha. Pozerala som fotky Radových spolužiakov zo stužkovej v roku 1986. Viete čo ma zarazilo? Akí sú všetci chudí. Bolo zrejme hlbšie do vačku, než si pamätáme. Pozrite sa na mladých dnes...

Chcela by som vyjadriť vďačnosť našim profesorom, dali nám čo mohli: kus seba a štart do života. A ostatné je história. Myslím, že by to tam malo zostať.

Človek si nerád pripúšťa, že už mal stretávku po 20 rokoch... Život ide ďalej. Musím ísť. Syn Marcus si pýta raňajky, o deviatej mam míting v Banke o svetovej hospodárskej kríze (svet sa mení z kapitalizmu na socializmus, začalo sa znárodňovať), zajtra letím z Londýna na Slovensko do mojej firmy, máme nejaké jednanie na Táľoch.

Chcú dizajnovať hotely na golfovom stredisku a rada by som pri to bola... Ostatne nabudúce. Bude to vôbec ?

Na stretávke som sa na Vás všetkých pozerala a hovorím si, že by ste si zaslúžili medailu za vytrvalosť a silu ísť vpred. Taký malý pamätník na námestí v Piešťanoch.

Ďakujem všetkým profesorom za všetko, čo ste mi na priemyslovke dali. Za Vaše povzbudivé slova a teším sa na stretnutie s Vami.

Bozkáva
Martina